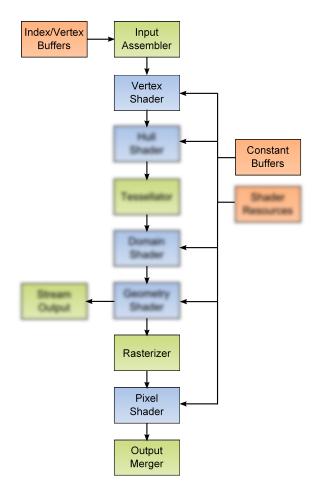
Programowanie w API Graficznych

Laboratorium

Direct3D 11 - ćwiczenie 2

Jakub Stępień, 2012

Rysunek 1: Stadia potoku D3D11 wykorzystane w ramach ćwiczenia 2

1 Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest poznanie procesu tworzenia, wypełniania, wiązania i wykorzystywania buforów stałych. Zaczniesz również powoli oswajać się z HLSL-em i jego semantykami.

Mimo że bufory stałych zostały wprowadzone w D3D10, są tylko alternatywną wersją funkcjonalności, która była dostępna w D3D9. Oznacza to, że nadal możemy pozostać na feature level D3D_FEATURE_LEVEL_9_1 i odpowiadających mu modelach shaderów.

2 Zadania

2.1 Zadanie 1 - kolorowe wierzchołki

Zmodyfikuj kod tworzenia wierzchołków, *input layout*-u i shaderów tak, by bazował na wierzchołkach typu Vertex_PosCol.

2.1.1 Wierzchołki

Zacznij od zmodyfikowanie typedef-u w linii siódmej pliku renderwidget.cpp. Teraz zaktualizuj generację wierzchołków, uwzględniając w konstruktorze trzy dodatkowe parametry - komponenty czerwony, zielony i niebieski w zakresie [0.f, 1.f]. Propozycja kolorowania: jeden wierzchołek czerwony, jeden zielony, jeden niebieski i jeden biały.

2.1.2 Input layout

Następnie w metodzie dxCreateInputLayouts() utwórz i dodaj do vertexBufferElements kolejną strukturę D3D11_INPUT_ELEMENT_DESC, wzorując się na gotowym już posElement i zaglądając w razie potrzeby do dokumentacji (link w komentarzach). Propozycja wyboru semantyki: COLOR, indeks 0.

2.1.3 Shadery

Teraz pozostaje już tylko modyfikacja kodu shadera - zmień strukturę wejściową vertex shadera, pamiętając o tym, by dobrze ustawić semantyki (zgodnie z pierwszymi dwoma parametrami CreateInputLayout); struktura wyjściowa vertex shadera (= wejściowa pixel shadera) musi teraz zawierać również kolor wierzchołka/fragmentu, a pixel shader powinien go po prostu zwracać.

2.2 Kamera i pierwszy cbuffer

W tym zadaniu wykorzystasz (gotowe już) macierze widoku i rzutowania, by uzyskać sterowana myszką kamerę:

- m ViewMatrix macierz widoku
- m_ProjectionMatrix macierz rzutowania
- m_ViewProjectionMatrix iloczyn powyższych

Zadanie w całości dotyczy bufora/wskaźnika m_pConstantBuffer_scene, który będzie zawierać stałe ustawiane *tylko raz* dla całej sceny. W tej chwili jest to tylko macierz *view-projection*, ale mogłyby tu się znaleźć np. zmienne opisujące kierunek, natężenie i kolor głównego światła kierunkowego/słońca.

2.2.1 Tworzenie bufora stałych

W metodzie dxCreateConstantBuffers() uzupełnij pola struktury konfigurującej zasób:

- flagę wiązania (zajrzyj do wprowadzenia, jeżeli nie wiesz jaką)
- wielkość bufora stałych (ByteWidth)

Pozostałe składowe są już ustawiona poprawnie.

2.2.2 Zmiana zawartości bufora stałych

Zignoruj na razie parametry sceneConstantsOutdated i objectConstantsOutdated. W metodzie dxConfigureVertexShaderStage(...) wykorzystaj memcpy, by skopiować do bufora zawartość m_ViewProjectionMatrix. Pamiętaj, że obszar pamięci, do którego masz zapisać, jest poprawnie zmapowany tylko pomiędzy odpowiadającą sobie parą wywołań Map i Unmap.

2.2.3 Wiązanie bufora stałych do VS

W tej samej metodzie wykorzystaj VSSetConstantBuffers(...), by przywiązać utworzony bufor stałych do stadium Vertex Shader. Metoda oczekuje podania slotu pierwszego z tablicy ustawianych buforów oraz ich ilości. W naszym przypadku jest to oczywiście odpowiednio: 0 i 1.

2.2.4 Vertex Shader

Teraz musisz jeszcze tylko utworzyć odpowiadający obiekt zasobu HLSL i wykonać w VS odpowiednie mnożenie (mul(...)).

2.3 Pozycjonowanie modelu i drugi cbuffer

W tym zadaniu wykorzystasz (gotową już) macierz transformacji świata (zmienna lokalna worldMatrix), by móc przesuwać prostokąt po świecie/scenie. Wykonaj kroki analogiczne do poprzedniego zadania. Na translację modelu powinny wpływać trzy suwaki dostępne w panelu bocznym aplikacji.

Zadanie w całości dotyczy bufora/wskaźnika m_pConstantBuffer_object, który będzie zawierać stałe ustawiane dla każdego modelu. Zauważ, że na poziomie aplikacji korzystasz z dwóch buforów stałych - ile trzeba ich zdefiniować w HLSL-u? To *nie jest* podchwytliwe pytanie.

Wiążąc bufor(y) stałych do potoku, zwróć uwagę na parametry sceneConstantsOutdated i objectConstantsOutdated. Zastanów się, jaki jest ich sens i jak mógłbyś je wykorzystać do wyeliminowania zbędnych wywołań API i operacji pamięciowych (wydajność!).